

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 83.819 van 2 december 1999
in de zaak A. 85.496/X-9070.**

In zake : 1. Elisa PEPELS,
2. de gemeente GENK,
die woonplaats kiezen bij
Advocaten M. BOES en W. MERTENS,
kantoor houdende te 3580 BERINGEN,
Scheigoorstraat 5

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat P. LEFRANC,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Koning Albertlaan 128.

tussenkomen de partij :

de v.z.w. KATARSIS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat F. KENIS,
kantoor houdende te 1040 BRUSSEL,
Sint-Michielslaan 55, bus 10.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Elisa PEPELS en de gemeente GENK op 16 juli 1999 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 25 mei 1999 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, waarbij aan L. VAN KERKHOVEN de bouwvergunning wordt verleend voor het verbouwen en uitbreiden van een villa tot ontwenningencentrum voor drugverslaafden aan de Nieuwstraat te Genk, kadastraal gekend Sectie F, nrs. 225/g, 225/h en 225/k, "op uitdrukkelijke voorwaarde dat uitsluitend de drugvrije therapeutische gemeenschap, zoals omschreven in de overeenkomst van 28 april 1997 met het RIZIV, binnen de gebouwen wordt gehuisvest";

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
P. BARRA;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 4 oktober 1999
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 13 oktober
1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
W. MERTENS, die verschijnt voor de verzoekende partijen,
van Advocaat X. TROCH die, loco Advocaat P. LEFRANC
verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat
F. KENIS, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
P. BARRA;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI,
hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de v.z.w. KATARSIS met een
verzoekschrift van 26 augustus 1999 heeft gevraagd om in
het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2,
van de gecoördineerde wetten op de Raad van State
slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan
worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige
middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de
aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de
onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden

beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de eerste door voornoemd artikel 17, § 2, gestelde voorwaarde betreft, verzoekers in een eerste middel de schending aanvoeren van de artikelen 1, 2, § 1, en 13 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, en van het bestemmingsvoorschrift voor residentiële zones van het algemeen plan van aanleg van de gemeente Genk, goedgekeurd bij koninklijk besluit van 1 juli 1970, luidens welk in deze zones zijn toegelaten "woningen en handelsondernemingen, berg- en stapelplaatsen, inrichtingen voor huisnijverheid, inrichtingen voor openbaar nut, en alle andere inrichtingen of gebouwen waarvan de bestemming niet schaadt aan de veiligheid en hygiëne der zone";

Overwegende dat verzoekers in de toelichting van het middel betogen dat het bestreden besluit weinig aandacht schenkt aan het aspect hygiëne, dat het hieromtrent enkel stelt "dat uit geen enkel concreet feit kan afgeleid worden dat dergelijke inplanting zou leiden tot een verhoogde onveiligheid of tot een verslechtering van de hygiënische toestand in de buurt", en "dat men tenslotte niet kan inzien hoe een populatie van 21 personen, ontwende druggebruikers (...) kan leiden tot onhygiënische toestanden in de buurt", dat dergelijk vage en op een negatieve manier geformuleerde motivering niet voldoet aan de vereisten van het algemeen plan van aanleg, dat zij trouwens in strijd zijn met de inhoud van het bouwaanvraagdossier en de stukken die sindsdien zijn bijgevoegd, dat het immers niet gaat om ontwende druggebruikers, aangezien de aanvraag spreekt van een "ontwenningscentrum", aangezien uit de hoorzitting van 24 juni 1993 blijkt dat de bewoners van de inrichting harddruggebruikers zijn, aangezien uit de verslagen over andere mogelijke

locaties blijkt dat het centrum op een veilige manier moet bereikbaar zijn voor hulpzoekende gebruikers in crisis en aangezien uit een overeenkomst met het RIZIV blijkt dat het een revalidatiecentrum voor verslaafden betreft, dat een aantal van deze personen in de marginaliteit leven, waar zoals algemeen bekend, hygiënische omstandigheden niet altijd optimaal zijn, dat de v.z.w. KATARSIS zelf toegeeft dat ongeveer de helft van de bewoners hervalt, en dat dit alles een gevaar oplevert voor de burens en de mensen in de omgeving, en dat uit niets blijkt dat het bestreden besluit hiermede rekening heeft gehouden en dat eventueel voorzorgen werden genomen om te beletten dat eventueel onhygiënische toestanden zich buiten het terrein zouden kunnen voordoen; dat verzoekers, wat het aspect veiligheid betreft, aanvoeren dat het bestreden besluit daaraan een zeer restrictieve en eigenzinnige betekenis geeft, dat veiligheid niet alleen dient beoordeeld te worden op het terrein zelf, maar ook op de risico's die zich voor de omgeving voordoen, met name dient te worden nagegaan op welke wijze aan de onveiligheid van de buurtbewoners kan tegemoet gekomen worden, dat voorts het bestreden besluit ten onrechte doet voorkomen dat bij het beoordelen van het aspect veiligheid de bestemming van het gebouw niet van belang is en geen rekening zou mogen worden gehouden met de categorie van personen die van dat gebouw gebruik zullen maken, dat bovendien de minister niet aangeeft welke concrete veiligheidsmaatregelen op het terrein zijn genomen om te beletten dat eventuele onveilige en onhygiënische toestanden zich op het terrein zouden kunnen voordoen en hun gevolgen zouden kunnen laten voelen op de omringende eigendommen, dat zodanige problemen zich zullen voordoen genoegzaam blijkt uit documenten, opgesteld door de v.z.w. KATARSIS zelf, met betrekking tot andere locaties die door de gemeente Genk waren voorgesteld, en waarvan de redenen tot afwijzing door de v.z.w. KATARSIS, met name het terrein gelegen aan de Tennislaan, dat gebruikers (vaak

met strafblad) niet geneigd zullen zijn hulp te zoeken in een therapeutische gemeenschap die in de buurt van de Rijkswacht is gelegen, het terrein aan de Bonderstraat dat te ver van het drugmilieu zou liggen zodat het voor druggebruikers in crisis niet gemakkelijk te bereiken is, en het terrein aan de Halmstraat omdat het gelegen is aan de rand van tuinvijken en te midden van onderwijsinstellingen, en dat de algemene en vage wijze waarop het bestreden besluit op deze problematiek ingaat niet voldoet aan de eisen die terzake gesteld mogen worden op grond van het bestemmingsvoorschrift van het algemeen plan van aanleg;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de discussie uiteenvalt in twee onderdelen, te weten de vaststelling van de bestemming en de toets van de bestemming aan het algemeen plan van aanleg, dat de bestreden bouwvergunning is verleend onder de uitdrukkelijke voorwaarde dat uitsluitend de drugvrije therapeutische gemeenschap, zoals omschreven in de overeenkomst van 28 april 1997 met het RIZIV, binnen de gebouwen wordt gehuisvest, terwijl verzoeksters ervan uitgaan dat het centrum zou instaan voor de opvang van niet-ontwende druggebruikers, dat het de plicht is van een zorgvuldige overheid bij de beoordeling van een bouwaanvraag op nauwkeurige wijze de ingediende plannen te bestuderen, en na te gaan of de gegevens van de bouwaanvraag "geloofwaardig" zijn, dat de overeenkomst tussen de v.z.w. KATARSIS en het RIZIV van 28 april 1997 in artikel 2 vermeldt dat de revalidatie-inrichting KATARSIS bestaat uit twee afdelingen, met name het detoxprogramma en de drugvrije therapeutische gemeenschap, die beiden een revalidatieformule in internaatsverband aanbieden aan een populatie van verslaafden, met eigen doelstellingen en revalidatieprogramma, in eigen lokalen, met een strikte scheiding tussen patiënten van de beide afdelingen, dat artikel 6 van deze overeenkomst bepaalt dat

voor de opname in het detoxprogramma de patiënt zich in een crisissituatie dient te bevinden, terwijl voor de opname in de afdeling drugvrije therapeutische gemeenschap de patiënt fysiek ontwend moet zijn, dat alle door verzoeksters aangebrachte stukken verwijzen naar stukken voorafgaand aan de weigeringsbeslissing van het college van 24 juli 1993, en zij geen rekening houden met de nieuwe elementen aangebracht door de v.z.w. KATARSIS, dat crisisopvang niet in de bestemming ligt als vastgesteld in het bestreden besluit, en dat het verwijt dat de minister geen concrete maatregelen heeft getroffen inzake veiligheid en hygiëne onterecht is, nu blijkt dat de minister heeft vastgesteld dat er geen maatregelen noodzakelijk zijn, en dat de bestreden bouwvergunning is verleend onder de uitdrukkelijke voorwaarde dat het om een drugvrije gemeenschap moet gaan;

Overwegende dat de tussenkomende partij opwerpt dat het helemaal niet gaat om een centrum voor drugsverslaafde personen, zoals verzoeksters voorhouden, maar, zoals de bestendige deputatie reeds heeft beslist, om een centrum voor ontwende personen;

Overwegende dat krachtens artikel 53, § 3, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, de beslissing van de Vlaamse regering met redenen wordt omkleed; dat hieruit volgt dat enkel met de in het bestreden besluit opgenomen motivering rekening kan worden gehouden;

Overwegende dat het bouwperceel volgens de bestemmingsvoorschriften van het algemeen plan van aanleg van de gemeente Genk is gelegen in een "residentiële zone", waarin zijn toegelaten "woningen en handelsondernemingen, berg- en stapelplaatsen, inrichtingen voor huisnijverheid, inrichtingen voor openbaar nut, en alle andere inrichtingen of gebouwen

waarvan de bestemming niet schaadt aan de veiligheid en hygiëne der zone";

Overwegende dat het bestreden besluit omtrent de verenigbaarheid met de bestemmingsvoorschriften van het algemeen plan van aanleg, is gemotiveerd als volgt :

"Overwegende dat de aanvrager en de gemeente opnieuw gehoord zijn in hun middelen; dat de v.z.w. KATARSIS verdere verduidelijking van haar project heeft gegeven en zich formeel heeft geëngageerd dat het door haar uitgebate detoxificatiecentrum niet zal worden ondergebracht in de villa waarvoor de vergunning wordt gevraagd; dat in die zin onder de algemene term 'ontwenningencentrum' van de initiële bouwaanvraag dient verstaan, de inrichting van een drugvrije therapeutische gemeenschap waar enkel personen zijn opgenomen die lichamelijk volledig ontwend zijn; dat dit nochtans reeds duidelijk moet blijken uit de notulen van de eerste hoorzitting die de stad in deze aanvraag heeft georganiseerd op 24 juni 1993; dat de laatstgenoemde instelling erkend is als revalidatiecentrum door het RIZIV, waarbij duidelijk is omschreven wie en hoeveel personen tegelijk, in aanmerking komen voor opname; dat de inplanting van dergelijk centrum in een woongemeenschap enkel de werkelijke integratie van de vroegere drugverslaafden in de gemeenschap kan bevorderen;

Overwegende dat in deze context de schaal van het project duidelijk wordt; dat in de drugvrije gemeenschap maximaal 21 personen zullen verblijven; dat uit geen enkel concreet feit kan afgeleid worden dat dergelijke inplanting zou leiden tot een verhoogde onveiligheid of tot een verslechtering van de hygiënische toestand in de buurt; dat geen aanwijzingen bestaan dat er op dit vlak een conflictsituatie met het omringend woongebied zou groeien; dat uit het administratief dossier blijkt, en met name uit verklaringen afgelegd door een politiecommissaris bij gelegenheid van de hoorzitting georganiseerd door de gemeente Genk, dat in de buurt van de huidige locatie van de v.z.w. KATARSIS in de Pastoor Raeymakersstraat de criminaliteit de laatste jaren niet is gestegen; dat ook blijkt, uit onderzoek van de Dienst voor de Jeugd van de provincie Limburg, dat de werking van de v.z.w. KATARSIS positief geëvalueerd wordt; dat de v.z.w. ten nadere werkt in het kader van een revalidatieovereenkomst met het RIZIV met een zeer strikte omkadering; dat de aanvrager voorbeelden bijbrengt voor andere inplantingen van gelijkaardige therapeutische gemeenschappen die geen aanleiding tot problemen geven; dat men tenslotte niet kan inzien

hoe een populatie van 21 personen, ontwende druggebruikers, strikt omkaderd in een drugvrije therapeutische gemeenschap waarin zij 's nachts slapen en overdag begeleid worden, kan leiden tot onhygiënische toestanden in de buurt; dat de omstandigheid dat deze buurt veel jeugd en drie scholengemeenschappen omvat, aan bovenstaande overwegingen geen afbreuk doet; dat in die zin de aanvraag als in overeenstemming met de stedenbouwkundige voorschriften van het algemeen plan van aanleg dient beschouwd";

Overwegende dat deze motivering er op het eerste gezicht van uitgaat dat een drugvrije gemeenschap geen aanleiding geeft tot een verhoogde onveiligheid of verslechtering van de hygiënische toestand in de buurt; dat dit standpunt evenwel niet op afdoende argumenten lijkt te zijn gesteund; dat immers de concrete aanwijzingen waarop deze overtuiging is gesteund niet blijken te zijn gegrond op een actueel onderzoek naar de toestand ter plaatse van de bouwaanvraag, maar enerzijds op een verklaring afgelegd door een politiecommissaris waaruit blijkt dat de criminaliteit in de buurt van de huidige locatie van de v.z.w. KATARSIS in de Pastoor Raeymaekersstraat de laatste jaren niet is gestegen; dat evenwel uit niets blijkt dat het daarbij gaat om een vergelijkbare inplanting en situatie, en anderzijds op een onderzoek van de Dienst Jeugd van de Provincie Limburg, waarbij evenwel niet wordt aangegeven om welk onderzoek het gaat en wat de concrete relevantie is van de aangehaalde resultaten van dit onderzoek voor de veiligheid en hygiëne van de buurt; dat voorts alleen wordt gesteld dat de aanvraagster zelf "voorbeelden" heeft bijgebracht van andere inplantingen waaruit zou blijken dat deze geen aanleiding tot problemen geven zonder concreet aan te geven om welke voorbeelden het gaat; dat uit de omstandigheid dat het gaat om "ontwende druggebruikers" die 's nachts inslapen en overdag begeleid worden op het eerste gezicht niet ipso facto kan worden afgeleid dat de veiligheid en de hygiëne van de buurt niet in het gedrang kan worden gebracht; dat de motivering van het bestreden besluit op het eerste

gezicht niet afdoende aantoonde dat de inplanting van het "ontwenningencentrum voor drugverslaafden" de veiligheid en hygiëne van de betrokken residentiële zone niet in het gedrang brengt;

Overwegende dat, wat de tweede door artikel 17, § 2, gestelde voorwaarde betreft, alleszins eerste verzoekster terecht wijst op de arresten nr. 59.474 van 2 mei 1996 en 70.622 van 12 januari 1998, die het door haar ingeroepen moeilijk te herstellen ernstig nadeel heeft aanvaard met betrekking tot de vorige ministeriële besluiten over eenzelfde bouwaanvraag; dat, in tegenstelling tot hetgeen de verwerende partij opwerpt, het feit dat het in casu om een "drug-vrije therapeutische gemeenschap" gaat, niet inhoudt dat verzoeksters vrees onredelijk zou zijn, temeer daar uit het ernstig bevonden eerste middel blijkt dat de overheid bij het beoordelen van de bouwaanvraag onvoldoende oog heeft gehad voor het veiligheidsaspect van het project in relatie tot de bestaande omgeving, en dat elk nadeel in een zekere mate een subjectief gegeven is; dat de omstandigheid dat een nadeel een subjectief aspect inhoudt op zich niet tot gevolg heeft dat met dat nadeel geen rekening kan worden gehouden; dat het nadeel in hoofde van eerste verzoekster ernstig is en moeilijk te herstellen; dat er geen reden is het moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van tweede verzoekster eveneens te onderzoeken;

Overwegende dat is voldaan aan de door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit te bevelen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de v.z.w. KATARSIS in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

Artikel 2.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 25 mei 1999 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, waarbij aan L. VAN KERKHOVEN de bouwvergunning wordt verleend voor het verbouwen en uitbreiden van een villa tot ontwenningencentrum voor drugverslaafden aan de Nieuwstraat te Genk, kadastraal gekend Sectie F, nrs. 225/g, 225/h en 225/k "op uitdrukkelijke voorwaarde dat uitsluitend de drugvrije therapeutische gemeenschap, zoals omschreven in de overeenkomst van 28 april 1997 met het RIZIV, binnen de gebouwen wordt gehuisvest".

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twee december 1900 negenennegentig, door :

de H. J. BOVIN, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. G. DE KEYSER, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

G. DE KEYSER.

J. BOVIN.